

רע"פ 679/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 679/21 - א'

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע ב-ע"פ 41913-01-20 מיום 22.12.2020 שניתן על ידי הנשיאה ר' יפה-כץ והשופטים י' עדן ו-י' ייטב

בשם המבקש: עו"ד עמית בר-טוב; עו"ד שלום ברמן

החלטה

- לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע (הנשיאה ר' יפה-כץ והשופטים י' עדן ו-י' ייטב) בע"פ 41913-01-20, מיום 22.12.2020, בגדרו התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (השופטת ש' חביב) בת"פ 15265-03-11, מיום 8.12.2019.
  - כעולה מכתב האישום המתוקן, סיפק המבקש שירותי הנהלת חשבונות ויעוץ מס לחברת קסם היבוא (להלן: קסם), ומנהלה, דקל בן לולו (להלן: דקל).
- כנטען בכתב האישום, הבריחה קסם טובין החייבים במס יבוא בסך של למעלה מ-1.5 מיליון ש"ח לישראל; וכן הקטינה בכזב את מס הערך המוסף שהיה עליה לשלם.

לצורך הסתרת מעשיה של קסם, ניהל המבקש יחד עם דקל שלוש כרטסות הנהלת חשבונות מזויפות, על פיהם

עמוד 1

דווח לרשויות מס כי קסם רכשה מחברת "כפר השעשועים" (להלן: כפר השעשועים) טובין בסכום של למעלה מ-15 מיליון ש"ח, בעוד שהיקף הרכישות בפועל, הסתכם בכ-210,000 ש"ח.

לנוכח האמור, יוחסו למבקש ריבוי עבירות מסירת ידיעה כוזבת, לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: חוק המע"מ); ריבוי עבירות הכנת פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק; ריבוי עבירות זיוף והסתרת מסמך שנדרש לנהלו, לפי סעיף 117(ב)(7) לחוק; ריבוי עבירות שימוש במרמה או תחבולה, לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק; וכל זאת במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק.

3. בהכרעת דינו מיום 6.5.2018 הרשיע בית משפט השלום את המבקש בגין העבירות המיוחסות לו, מלבד בעבירת שימוש במרמה או תחבולה, ממנה זוכה.

בתוך כך, דחה בית המשפט את גרסת המבקש שהועלתה בחקירתו ולפיה זייף את הכרטסות שלא במטרה להונות, אלא מתוך כוונה כי הזיוף יתגלה ובכך ייפגע עסקו של דקל - שכן ממילא היה עליו לצפות כי מעשיו יביאו להתחמקות מתשלום מס.

4. בגזר דינו, שקל בית משפט השלום בין היתר את התכנון והתחכום בביצוע העבירות מחד גיסא; ומאידך גיסא את העובדה כי הזיוף בוצע מחוץ לספרי הנהלת החשבונות, כך שבסופו של יום לא הייתה השפעה על דיווחי החברה לרשויות המס.

באשר לנסיבותיו האישיות של המבקש, שקל בית משפט השלום את מצבו האישי והמשפחתי, לרבות עברו הפלילי הנקי; ושיתוף הפעולה שלו עם גורמי החקירה.

לנוכח האמור, גזר בית משפט השלום על המבקש 70 ימי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות; שלושה חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירה לפי חוק מע"מ, למשך 3 שנים; וכן קנס בסך 8,000 או חודשיים מאסר תחתיו.

5. בית המשפט המחוזי קיבל ביום 22.12.2020 את ערעור המשיבה על קולת העונש שנגזר על המבקש.

נקבע כי העונש שהוטל על המבקש אינו משקף את חומרת העבירות אותן ביצע, ובפרט בשים לב לגובה תשלום המס - קרוב ל-2.5 מיליון ש"ח - שהכרטסות המזויפות נועדו להתחמק ממנו.

לנוכח זאת, ובשים לב לכלל כי ערכאת הערעור אינה נוהגת למצות את הדין עם הנאשם, החמיר בית המשפט המחוזי את העונשים שנגזרו על המבקש, באופן שישא 12 חודשי מאסר בפועל והקנס יעמוד על 30,000 ש"ח. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

6. מכאן הבקשה שלפניי, אשר יחד עמה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש עד להכרעה בבקשה.

בבקשתו משיג המבקש על הפער בענישה בין הערכאה הדיונית לבין ערכאת הערעור. בפרט טוען המבקש כי בית המשפט המחוזי העניק משקל רב מידי לעובדה כי הוא יועץ מס וכי מנגד לא נתן משקל מספיק לשיקול חלוף הזמן מאזביצוע העבירות.

7. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור תינתן במקרים חריגים בלבד, אשר מעוררים סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם למבקש עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני. זאת ועוד, מקום בו בקשת רשות ערעור נסובה על גזר הדין בלבד, לא תתקבל הבקשה, אלא בנסיבות חריגות, כאשר העונש שהושת על המבקש סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת (רע"פ 3446/18 חרחש נ' מדינת ישראל (19.6.2018)).

עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלה.

כידוע, אין בעצם קיומו של פער בחומרת הענישה בין הערכאה הדיונית לערכאת הערעור כדי להצדיק מתן רשות ערעור, אלא יש לבחון האם העונש שהושת על המבקש הולם את חומרת העבירות שבגינן הורשע.

לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה המשתקפת בעבריינות מס, אשר נובעת מהפגיעה הקשה בקופה הציבורית ולאור הקושי הרב בחשיפתה. לפיכך, יש להשית ענישה ממשית בגין עבירות אלו, כאשר נקודת המוצא לגזירת העונש תהיה בדרך כלל עונש מאסר בפועל (רע"פ 1154/20 מלכה נ' מדינת ישראל (12.2.2020); רע"פ 1238/19 אחדות נ' מדינת ישראל ((27.2.2019)).

במקרה דנן, מתעצמת החומרה שבמעשי המבקש לנוכח היותו יועץ מס, המחויב בחובות נאמנות, יושר והגינות מוגברות כלפי רשויות המס ומתן דיווח מהימן ואמיתי, זאת אף מכוח סעיף 14(א) לחוק הסדרת העיסוק בייצוג על ידי יועצי מס, התשס"ה-2005.

8. אף לא מצאתי ממש בטענת המבקש כי לא ניתן משקל מספיק לשיקול חלוף הזמן. אמנם נקבע כי חלוף הזמן יכול להוות שיקול לקולא בעת גזירת העונש. ואולם, כפי שנפסק לא אחת, משקלו של שיקול זה תלוי בנסיבותיו הספציפיות של כל מקרה ומקרה (רע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018)).

בנסיבות העניין, לאור החומרה שבמעשי המבקש, איני סבור כי עונשו של המבקש חמור כלל ועיקר.

9. הבקשה נדחית אפוא. ממילא מתיתרת הבקשה לעיכוב ביצוע העונש שנגזר על המבקש.

ניתנה היום, כ"א בשבט התשפ"א (3.2.2021).

ש ו פ ט

